

מתוך "הפטרייה המורעלת", ספר לימוד גרמני לילדים

"כמעט צהריים", אמר המורה, "עתה עלינו לסכם מה שלמדנו בשיעור זה. על מה דיברנו?" כל הילדים הרימו את ידם. המורה קרא לקרל שולץ, נער קטן מהשורה הראשונה. "דיברנו על איך לזהות יהודים."

"נכון! עכשיו, ספר לנו על כך!"

קרל הקטן ניגש אל הלוח והצביע על התרשימים. "יהודי מזוהה לרוב על ידי אפו. האף היהודי עקום בקצהו. צורתו כמספר שש. כך זה נקרא, "יהודי שש". גם להרבה לא-יהודים יש אף כזה, אבל האף שלהם מאונקל לא בקצהו אלא למעלה יותר. אף כזה נקרא "אף טבעתי" או "מקור נשר". אין לאף כזה שום דבר משותף עם האף היהודי."

"נכון!" אמר המורה.

"אבל היהודי אינו ניכר רק על פי אפו", המשיך הנער, "הוא ניכר גם על ידי שפתיו. שפתיו הן לרוב עבות. לעתים שפתו התחתונה נוטה מטה. קוראים לזה "שפה מרושלת". והיהודי ניכר גם בעיניו.

העפעפיים שלו עבות ובשרניות משלנו. מראה היהודי הוא ערמומי וחד."

אז הלך המורה אל הלוח, הפך אותו ועל גבו היה שיר בחרוזים. התלמידים שרו אותו במקלה:

מפני יהודי והבעתו / השטן הרע מביע דעתו

השטן שבכל ארץ / גורם למגיפה במרץ

אם נשחרר מהיהודים / נשוב להיות שמחים ועליזים

לכן על הנוער להצטרף למאבקנו / את השטן היהודי להקיא מקרבנו

Noakes, Jeremy and Pridham, Geoffrey, **Documents on Nazism 1919-1945**, Vol.1,
pp. 543

התרגום - מתוך **בלי יוצאים מן הכלל?** חלק א' (יד ושם, בית הספר המרכזי להוראת השואה), ע' 24